

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/139/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316213586
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2316213586.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcu: SPP - distribúcia, a.s., IČO: 35 910 739, so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 44/b, zastúpeného AK: Mgr. Miroslav Hanec, so sídlom Žilina, Hruštiny 602, proti žalovanej: C. K., nar. X.X.XXXX, bytom Z. XXX, o zaplatenie 757,25 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Galanta, č. k. 30C/311/2016-25 zo dňa 20. júna 2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie r u š í a vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zastavil konanie, žalovanej náhradu trov konania nepriznal, žalobcovi vrátil súdny poplatok za žalobu v sume 38,30 Eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. po právoplatnosti uznesenia. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 161 ods. 1, 3, § 92 ods. 1 a 2, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Z. z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov v podstate tým, že žalobca i právny zástupca žalobcu boli vyzvaní na odstránenie nedostatku procesnej podmienky predložením originálu individualizovaného procesného splnomocnenia na zastupovanie žalobcu v predmetnom konaní, resp. žaloby zo dňa 18.7.2016 podpísanej priamo žalobcom v súlade s údajmi podľa Obchodného registra (výzvu prevzal žalobca dňa 25.4.2017 a právny zástupca dňa 19.4.2017). Nakoľko okresnému súdu nebol v určenej lehote predložený originál písomného splnomocnenia na zastupovanie žalobcu v konkrétnom konaní (resp. žaloba zo dňa 18.7.2016 podpísaná priamo žalobcom), a pre uvedený nedostatok procesnej podmienky nie je možné v konaní ďalej pokračovať, preto konanie zastavil. Keďže konanie bolo zastavené vzhľadom na správanie žalobcu, ktorý neodstránil nedostatok procesnej podmienky, v dôsledku čoho súd konanie zastavil a žalovanej tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania. S poukazom na to, že žalovanej žiadne preukázateľné trovy v konaní nevznikli, súd jej náhradu trov konania nepriznal, s tým, že o výške trov už nie je potrebné samostatne rozhodovať. O vrátení súdneho poplatku z podanej žaloby žalobcovi vo výške 38,30 Eur po príslušnom krátení o sumu 6,70 Eur, súd rozhodol podľa ust. § 11 ods. 3, 4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, nakoľko konanie bolo zastavené.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal výlučne výrok o zastavení konania odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť s poukazom na § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f), g), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že generálna plná moc založená v Spr/706/2015 je relevantným dokladom o vóli žalobcu byť zastúpený zvoleným advokátom tak, ako je to výslovne uvedené v plnomocenstve zo dňa 12.5.2015. Súdna prax je v akceptovaní generálnych splnomocnení udelených advokátovi dlhodobou ustálená a jednotná s poukazom na uznesenie KS v Bratislave sp. zn. 9Co/326/2013, uznesenia NS SR sp. zn. 3Cdo/76/2012,

sp. zn. 7Cdo/45/2011, sp. zn. 2Cdo/56/2011. Zastavenie konania zo súdom uvedeného dôvodu je aj v rozpore so zásadou právnej istoty, keď ten istý okresný súd na základe tej istej generálnej plnej moci žalobcu vydal napr. platobné rozkazy sp. zn. 35C/307/2016, sp. zn. 35C/312/2016, sp. zn. 26C/343/2016. Špecifické je aj konanie tej istej pani sudkyne, napr. vo veciach sp. zn. 30C/157/2016, sp. zn. 30C/143/2013, keď v oboch konaniach splnomocnený advokát predložil súdu kópiu splnomocnenia s tým, že originál je k nahliadnutiu založený v Spr súdu. Akékoľvek argumentovanie v bode 10 napadnutého uznesenia, že inštrukcia Ministerstva spravodlivosti č. 18/1964 Z. z. bola zrušená v roku 2012 je nepresvedčivé, osobitne z toho dôvodu, že konajúci súd v roku 2015 takéto splnomocnenie advokáta Spr 706/2015 zapísal a v konaniach ho bežne rešpektuje. Má za to, že generálne splnomocnenie je v súlade ustanoveniami Civilného sporového poriadku a okresný súd nedôvodne konanie zastavil.

3. Žalovaná odvolanie nepodala, k odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie nie je vecne správne, v dôsledku čoho bolo dôvodné jeho zrušenie podľa § 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku.

5. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, ak konanie zastavil (I. výrok). Ohľadom výroku o náhrade trov konania (II.) a o vrátení súdneho poplatku (III.) napadnutého uznesenia odvolací súd postupoval podľa § 379 písm. a) CSP, keďže tieto sú výrokmi závislými k výroku o zastavení konania, a preto sú taktiež predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

6. Podľa § 89 ods. 1, 3 CSP, strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Ak je strana zastúpená advokátom, zastupovanie iným zástupcom ako advokátom je vylúčené. Ustanovenia osobitného predpisu o advokácii tým nie sú dotknuté.

7. Podľa § 92 ods. 1, 2, 3, 4 CSP, zástupcovi, ktorého si strana zvolila, udolí písomne splnomocnenie buď na celé konanie, alebo len na určité úkony. Splnomocnenie udelené na celé konanie a splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť. Zástupca, ktorému bolo také splnomocnenie udelené, je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana. Odvolanie splnomocnenia stranou alebo výpoveď splnomocnenia zástupcom sú voči súdu účinné dňom, keď ich strana alebo zástupca súdu oznámili. Iným subjektom súd oznamuje skutočnosti podľa odseku 3 bezodkladne; účinky nastávajú dňom oznámenia súdom, ak im neboli tieto skutočnosti známe už skôr.

8. Nedostatok procesného plnomocnenstva je nedostatkom podmienky konania, ktorý možno odstrániť (§ 161 ods. 3 CSP v spojení s § 129 ods. 1 až 4 CSP). Opatrením súdu na odstránenie nedostatku preukázania zastúpenia je spravidla výzva tomu, kto vystupuje ako splnomocnenec, prípadne strane sporu, aby v určenej lehote predložil plnomocnenstvo, alebo aby k udeleniu plnomocnenstva došlo ústne do zápisnice. To platí tak v prípade, kedy plnomocnenstvo nebolo v konaní predložené vôbec, ako aj v prípade, že bolo predložené s takými nedostatkami, pre ktoré ho nebolo možné považovať za platné.

9. Na založenie, resp. uschovanie všeobecného plnomocnenstva do spisov súdnej správy sa v minulosti vzťahovala Inštrukcia ministerstva spravodlivosti č. 18/1964 o účasti organizácií a štátu v súdnom konaní a o ich zastupovaní, ktorá umožňovala aj advokátom zastupujúcim „organizáciu alebo štát“ uschovať udelené všeobecné plnomocnenstvo v správnych spisoch súdu, ktorý vo veci koná. Citovaná

inštrukcia bola s účinnosťou od 19. marca 2012 Inštrukciou ministerstva spravodlivosti č. 10/2012 zrušená (čl. 15a ods. 2; príloha č. 1a) bez náhrady a to až do 31.1.2017. Novelou č. 8/2017 Z. z., ktorou bola novelizovaná vyhláška č. 543/2005 Z. z. Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov, s účinnosťou od 1.2.2017, bol doplnený § 167a, ktorého odsek 1 znie: „na evidenciu podaní a písomností, ktoré sa majú použiť vo viacerých veciach vedených na tom istom súde, najmä plnomocenstiev, zmlúv, všeobecných zmluvných podmienok, sa vedie register OpP.“. Z uvedené dôvodu už sú sudy opäť oprávnené a povinné akceptovať preukazovanie udelenia plnomocenstva na zastupovanie v civilnom konaní poukazom na originál všeobecného plnomocenstva uschované v spisoch správy súdu, ktorý vec prejednáva.

10. Existenciu právneho vzťahu zastúpenia môže účastník konania preukazovať nielen konkrétne formulovaným plnomocenstvom (obsahujúcim okrem označenia zástupcu a zastúpeného aj údaje konkretizujúce a individualizujúce určitý úkon alebo prerokovanú vec), ale aj tzv. všeobecným plnomocenstvom, ktoré môže byť založené v spise súdnej správy. Je vecou zastúpeného, či v každej veci alebo ku každému právnemu úkonu, ktorý má byť urobený v jeho zastúpení, vystaví zástupcovi zvláštnu plnú moc, alebo či mu udelí všeobecnú plnú moc; určujúcim je v každom prípade iba to, či je z obsahu plnomocenstva dostatočne zrejмый rozsah oprávnenia zástupcu konať za zastúpeného (pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/76/2012). Je nutné rozlišovať medzi udelením plnomocenstva a preukazovaním jeho udelenia. Toto sa deje predložením originálu plnomocenstva súdu (§ 92 ods. 1 CSP).

11. Civilný sporový poriadok (do 30.6.2016 aj Občiansky súdny poriadok) nevyklučuje okrem plnej moci pre celé konanie (tzv. procesné plnomocenstvo) aj plnomocenstvo všeobecné, oprávňujúce zastupovať stranu sporu v každom súdnom konaní, nech ide o ktorúkoľvek vec.

12. V súdnej právnej veci preukazuje právny zástupca žalobcu Mgr. Miroslav Hanec advokát oprávnenie zastupovať žalobcu v konaní pred súdom predložením písomného plnomocenstva (čl. 8 spisu), podľa ktorého mu žalobca (identifikovaný svojím obchodným menom, sídlom, uvedením IČO, tiež údajmi, pod ktorými je žalobca zapísaný v príslušnom obchodnom registri) ako splnomocniteľ udelil plnú moc na zastupovanie „vo všetkých veciach týkajúcich sa súdneho vymáhania pohľadávok splnomocniteľa“. Podľa obsahu plnej moci splnomocniteľ splnomocnil je Mgr. Miroslava Haneca na zastupovanie v celom rozsahu vo všetkých veciach týkajúcich sa súdneho vymáhania pohľadávok splnomocniteľa, najmä vo všetkých súdnych, konkurzných, exekučných konaniach, trestnom konaní, prípadne iných konaniach, prijímal doručené písomnosti, podával návrhy a žiadosti, uzatváral mimosúdne súdne zmiery, uznával uplatnené nároky, vzdával sa nárokov, podával opravné prostriedky a vzdával a ich, vymáhal nároky, plnenie nárokov prijímal, ich plnenie potvrdzoval, menoval rozhodcu a uzatváral rozhodcovské zmluvy, a to všetko i vtedy, keď sa podľa právnych predpisov vyžaduje osobitné plnomocenstvo. Plnomocenstvo bolo doložené vo fotokópii s tým, že originál je založený v Správnom registri okresného súdu pod sp. zn. Spr/706/2015.

13. Pri posudzovaní, či písomná plná moc má potrebné náležitosti, je potrebné skúmať, či spoľahlivo preukazuje oprávnenie označeného zástupcu konať za stranu sporu; zmyslom a účelom tohto procesného úkonu je totiž preukázať súdu udelenie plnej moci. Odvolací súd za to, že plnomocenstvo udelené Mgr. Miroslavovi Hanicovi obsahuje všetky podstatné náležitosti, ktoré zákon pre tento úkon vyžaduje, vyplýva z neho, že žalobca si zvolil za svojho zástupcu konkrétneho advokáta vedené v zozname Slovenskej advokátskej komory a niet žiadneho dôvodu trvať na individualizovanej plnej moci, keď podľa ustálenej súdnej praxe uvedenie konkrétneho konania s označením strán sporu nie je nevyhnutnou náležitosťou plnomocenstva, zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodit', že by plnomocenstvo muselo byť udelené len pre určitú občianskoprávnu vec. Odvolací súd považuje kópiu predloženého generálneho plnomocenstva udeleného Mgr. Miroslavovi Hanicovi v spojení s originálom založeným na okresnom súde v Spr/706/2015 za riadne a kvalifikované plnomocenstvo datované dňa 12.3.2015.

14. S ohľadom na uvedené v odseku 13 dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, pokiaľ zastavil konanie pre neodstránenie nedostatku podmienky konania, keď nebolo (ani) dôvodné vyzývať žalobcu (právneho zástupcu) na predloženie individualizovanej plnej moci, keďže žalobca udelil Mgr. Miroslavovi Hanicovi tzv. všeobecné plnomocenstvo.

15. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

16. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

17. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

18. Odvolací súd poukazuje i na to, že obsah práva na súdnu ochranu v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu (I. ÚS 26/94).

19. Porušením práva na spravodlivý proces je možné podľa odvolacieho súdu chápať i taký nežiaduci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým súd strane znemožní realizáciu tých práv, ktoré jej priznáva Civilný procesný poriadok za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými predpismi.

20. Vady konania vymedzené v § 389 ods. 1 písm. a) až d) CSP sú porušením základného práva strany sporu (účastníka súdneho konania) na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

21. S ohľadom na uvedené v odseku 20 a v dôsledku toho, že okresný súd tým, že konanie o žalobe žalobcu zastavil pre nedostatok podmienky konania, ktorý mal spočívať v nedostatku zastúpenia žalobcu ako stranu v spore, hoci takýmto nedostatkom konanie netrpelo, odvolaciemu súdu neostávalo nič iné, než toto uznesenie súdu prvej inštancie s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP.

22. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

23. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude posúdiť uplatnený nárok žalobcu z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a následne vo veci rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie i o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP), nakoľko nesprávne rozhodnutie s nutnosťou jeho zrušenia zakladá povinnosť súdu prvej inštancie rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania.

24. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).